

На път за Сѐло Търлисъ

На 7 окт. 2009 гн. въ петъ часа следъ обедъ , тръгнахме за границата на сѐло Илинденъ на гръцката страна сѐло ЕКСОХИ. Отъ Неврокопъ(сѐга Гоце Делчевъ) до границата е около 17 километра.Тръгнахме безъ желанието на нашета редакторка. Стигнахме до самата граница , която разделя българитѣ отъ дветѣ страни. Българскиятъ пунктъ , бѣ много внимателенъ.Запитаха ни дали имаме български лични карти , понеже гледаха имената въ пъспортитѣ ни и разбраха ,че смѣ българи ,въпреки; че Алдона , редакторката на Македонска Трибуна не е българка.

Тази процедура ни взема няколко минути и никой не ни пита носитѣ ли нещо или не!

На гръцката страна веднага следъ фъмозниятъ тунелъ , който се забавеше да се направи ,че мечкитѣ говорели български и не сж умрели , полицията бѣ любезна и трябваше да намери някой ,които четѣ латиница. Бяха внимателни и сжщо така , не ни питаха нищо.

За няколко минути стигнахме въ КАТО НЕВРОКОПИ (българското Зърнево)Ние изпуснахме възела за сѐло Търлисъ , което има гръцко име което ние не знаехме. Изминахме градчето , и се спряхме предъ една градинарна кждето запитахме на гръцки , кжде е пътя за сѐло Търлисъ;Въ двора на това предприятие имаше двама попове , единъ гръцки и единъ български . Българскиятъ бѣ съ Мерцедесъ които имаше Софийска регистрация номеръ СА16664КК .Свещеника които бѣ гркъкъ каза , на българскиятъ свещеникъ , да влеземъ въ колата и ги следваме. Доста ни въртяха по едни пѣтища , минахме презъ сѐлото на баба ми Сѐло Старчища.Следъ като спряха въ Старчища , една жена , която бѣ въ колата на гръцкиятъ попъ я стовариха като топълъ картовъ.Поповетѣ тръгнаха ,съ колата на българскиятъ попъ , като да бяха въ 8 платна магистрала!Взима ни около двадисетъ минути , да стигнемъ въ центъра на сѐло Търлисъ. Въ центъра познахъ средата на сѐлото кждето бѣше ХАНА на дядо ми , които не бѣ съборенъ до пролетта на 1941 година.

Българскиятъ попъ ме запита , защо се интересувамъ отъ това сѐло! Казахъ му дядо ми и бжща ми сж отъ това сѐло. Казахъ му сжщо така ,че отъ това сѐло е първиятъ български владика , които пристига въ

градъ Скопие презъ 1885година следъ бератитѣ съсъ, които се позволяваше влизането на владицитѣ по своитѣ Епархии.Изненада ме факта ,онова което българскиятъ попъ ми каза ,а това бѣ, че не е чувалъ за Теодосии Гологановъ отъ сѣло Търлисъ .Обръщайки се къмъ редакторката на нашиятъ вестникъ на английски , попа разбра ,че не смѣ отъ България и попита отъ кжде смѣ! Казахъ му ,че смѣ отъ Канада. И веднага той ни попита съ кои владика смѣ!Отговорихъ му ,че бѣхме съ дядо Кирилъ. И двамата поповесе обърнаха къмъ насъ и ни казаха ,че сѣло Търлисъ е на два километра и побързаха да ни покажътъ пѣтя. » Следъ двадесетъ метра отъ кждето ни бѣха посочили пѣтя за Търлисъ , попитахъ единъ старецъ на грѣцки истина ли е ,че това сѣло не е Търлисъ , понеже отъ детскитѣ ми години помня ,че това е сѣлото. Стареца се посмя и каза ,че това село е ТЪРЛИСИ не каза Търлисъ .Каза ни ,че той е чужденецъ .Азъ му отговорихъ Вие стѣ ПРОСВИГИ МАЖИРИ , той се зарадва ,че съмъ го позналъ .

Толкова за добритѣ ми спомени за българскиятъ и грѣцки попъ. И двамата ни излъгаха и се направиха ,че не разбитаръ за какво бѣхме дошли тукъ и то чакъ отъ Канада!

Утре какъ намерихъ зѣпостялата кжща на бащами и какъ стигнахме до КАРА КҮЌ .

Тукъ представяме и снимка отъ сѣло Търлисъ снимано отъ двора на Младеновата кжща която я нѣма вѣче.

8.10.2009 grad Gotse Delcev.

Съло Търлисъ снимано отъ Младеновата кжща която е нѣма вѣче.

Новата чърква на село Търлисъ. Старата е срутена. Около старата чърква бѣха гробовѣтна нашитѣ възрожденци, както и гроба на българскиятъ учителъ Георги Динковъ, които бѣ обесенъ презъ 1902 година въ градъ Сересъ въ присѣствието на турски офицери и фамозниятъ турски чиновникъ Яне Сандански.